DE NATIONAAL-SOCIALISTISCHE VROUW

VERSCHIJNT OM DE VEERTIEN DAGEN

UITGAVE NENASU

1 NOVEMBER 1942
SLACHTMAAND

No. 18
2e JAARGANG

Lilly leert breien

Foto: Fotodienst N.S.B.-Beekma

„Doe je best jong"

dat is de raad die Uw jongen vergezelt als hij naar school gaat, omdat U weet dat de toekomst hooge eischen zal stellen aan vlijt en plichtsbetrachting. Bespreek eens met onzen agent op welke manieren een verzekering bij „De Centrale" de maatschappij voor werkend Nederland, U helpen kan de geldelijke zorgen te vereenvoudigen die komen, als Uw jongen graag door zou willen leeren. Stel het niet langer uit. Vandaag inplaats van morgen, spaart U geld en zorgen.

OP TIJD VOORKOMT SPIJT.

„DE CENTRALE"

— *Solide* — *Coulant* —

VERZEKERT WERKEND NEDERLAND

DE CENTRALE ARBEIDERS-LEVENSVERZEKERING RIJNSTRAAT 28 DEN HAAG

DE NATIONAAL-SOCIALISTISCHE VROUW

Verschijnt om de veertien dagen - Uitgave Nenasu, Utrecht

Verantwoordelijk redactrice: A. W. te Luij, Maliebaan 31, Utrecht, tel. 17831 - Adm. Postbus 58, Utrecht, tel. 15927. Druk N.V. Drukkerij v/h L. E. Bosch & Zn, Oude Gracht 172-176, Utrecht

1 November 1942 (Slachtmaand)
2e Jaargang — No. 18

Abonnementsprijs:
f 1.30 per half jaar, f 2.60 per jaar bij vooruitbetaling op giro 207915 ten name van Volk en Vaderland, Utrecht (met vermelding Vrouwenblad)

Losse nummers bij Nenasu, Postbus 58, Utrecht. Prijs 10 cent inclusief porto

Advertentie-tarieven verkrijgbaar bij „Nenasu" of bij onzen vertegenwoordiger R. Dietrich, Deventerschestraat 26, Scheveningen, telefoon 554681, Den Haag

Op de juiste plaats....

De juiste man op de juiste plaats. Ja, dat geldt voor ons, vrouwen, óók! En vooral voor ons, nationaal-socialistische vrouwen, waar wij toch steeds het voorbeeld moeten zijn voor „de anderen", die wij willen winnen voor onze gedachte.

Het is, helaas, niet zoo, dat overàl de juiste man en de juiste vrouw op de juiste plaats staan. Dit heeft verschillende oorzaken. De eene is een redelijke. Het komt namelijk alom voor, dat er in groep, kring of district een tekort aan krachten is. En wel aan deskundige krachten. Men moet dan roeien met de riemen die men heeft en men zal slechts bewondering kunnen hebben voor die kameraden en kameraadskes, die alle krachten inspannen om het werk niet te doen stagneeren en om ervan te maken wat ervan te maken valt. Wanneer er dan een deskundige kracht gevonden wordt, zal dat een heele verademing zijn voor de eerstgenoemden, die zich dan weer volledig aan hun eigen taak kunnen wijden. Dit is al begrijpelijk en . . . redelijk!

Onredelijk is echter de andere oorzaak. En niet alleen onredelijk maar verre van nationaal-socialistisch en zeer onverantwoordelijk.

Daar zijn er, die — ondanks gebleken ongeschiktheid — alles en alles in het werk stellen om tòch op een plaats gehandhaafd te blijven. Ook al halen zij zich daardoor van allerlei moeilijkheden en onaangenaamheden op den hals. Nu zult U zeggen: moeilijkheden zijn er om overwonnen te worden en een nationaal-socialist schrikt niet terug voor onaangenaamheden, want die kan hij dagelijks ondervinden. Maar wanneer die persoonlijke moeilijkheden ertoe leiden, dat de arbeid voor de Beweging belemmerd wordt, dan dient hij of zij, die zich deze moeilijkheden door koppigheid, door kortzichtigheid of valschen trots op den hals haalt, te verdwijnen van de plaats, welke door de practijk bleek niet de juiste te zijn. Overal kan men zich nuttig maken in de Beweging en daardoor in de volksgemeenschap. Er komen steeds handen te kort en een ieder, die wil werken, kàn werk vinden. Alleen moet men niet verlangen om op een plaats te komen staan die men als dè juiste voor zichzelf heeft uitgemaakt. De practijk zal heusch wel uitwijzen hóe U zich het beste kunt nuttig maken. En de gedachte: ik wil „hoogerop" is uit den booze en strookt niet met het dienen aan Beweging en Volk.

Om U een kort voorbeeld te noemen: er was een kameraadske dat ergens in den lande kringleidster der N.S.V.O. werd. Zij was daartoe aangezocht, doch durfde deze taak eigenlijk niet goed aan. Ondanks haar bezwaren werd zij toch benoemd omdat er op dat oogenblik geen kameraadske was, dat die taak beter zou kunnen uitvoeren. Ons kameraadske aanvaardde haar taak op de voorwaarde, dat, zoodra er een kameraadske gevonden zou worden dat deze moeilijke

taak béter zou kunnen uitvoeren, zij plaats zou maken. Hetgeen ook geschiedde. Ons kameraadske heeft nog geruimen tijd naar beste weten en kunnen haar taak zoo goed mogelijk uitgevoerd, maar toen de tijd gekomen was, dat een ander deze taak uit haar handen kon overnemen om door meer deskundigheid het werk te bevorderen, werd de dienst overgedragen in het volle besef, dat de Beweging hiermede gebaat zou zijn. En ons kameraadske ging weer aan haar vroegeren arbeid, die weliswaar volgens de „democraatjes", die er zich nog onder ons bevinden, „minder" was, maar welke zij dan ook ten volle aankon en waardoor zij zich volkomen nuttig maakte. Want dit kameraadske wist: àlle arbeid is volwaardig, in onze gelederen bestaat geen „mindere" arbeid!

Helaas, het is ook voorgekomen, dat een kameraadske zich met hand en tand verzette tegen een „degradeering", zooals zij dat noemde. Ook al had zij bewezen niet voor haar taak berekend te zijn, tòch wilde zij den ouden post blijven bekleeden. Het kon haar zeker niet schelen of zij daardoor het werk belemmerde en den goeden geest dreigde te verstoren. Haar alleen was het erom te doen om „iets te zijn". En dat iets-zijn zou zij wèl kunnen op de plaats die haar, krachtens kunnen en weten, toekwam. Nu, op de verkeerde plaats, werd zij een mislukking en schaadde de Beweging.

Het lijkt zoo moeilijk om voor zichzelf uit te maken wàt de juiste plaats is. De meesten, en dat is wel heel menschelijk!, denken zich steeds een veel hoogere plaats toe dan zij wel kunnen bekleeden. Alleen komt dan eens de tijd, waarin de ladder, die zij beklimmen, gaat wankelen. En als ze er dan afvallen bezeeren zij zich leelijk en geven soms nog de schuld aan de . . . Beweging!

Op de juiste plaats . . . het kan nu eenmaal niet, dat U metéén op de juiste plaats komt. Maar daarvoor ligt ook de vele arbeid op U te wachten en wanneer U dezen arbeid, al lijkt hij U nòg zoo onbeduidend toe, plichtsgetrouw, stipt en toegewijd vervult, dan kòmt U op de juiste plaats!

TE L.

SAMENWERKING

Beseffen wij, Nederlandsche vrouwen, wel hoe rijk onze taal is? Wie denkt hierbij niet aan haar talrijke, mooie spreekwoorden, dikwijls zoo schoon van eenvoud en kracht. Hier is er een. Eendracht maakt macht! Dit wil, duidelijk omschreven, zeggen: als we alles te sámen dragen, zijn wij sterk van binnen en naar buiten. Ja, zeggen de meesten, dat weten we nu wel! Juist, we weten het wel, maar . . . is die wetenschap zoo'n deel van ons geworden, dat we haast vanzelfsprekend er naar handelen, ja bijna niet anders meer kunnen?

Zoover is het nog niet, maar . . . het komt! Vast en zeker. We gaan er steeds meer aan denken en wat zien we dan gebeuren? Samenwerking!

Als goede nationaal-socialisten willen we niet ieder voor ons zelf werken, dat is tegen de opvatting van onze beginselen. Wij willen allen in de Beweging iets bijdragen tot verwezenlijking van den nieuwen Staat, maar ook: we willen ieder het zijne gunnen. We prijzen een anders kunnen en goede eigenschappen, we moedigen die aan. We verheugen ons als we ze ontdekken en we maken, dat ze naar voren komen. Het gaat toch om het heil van het Nederlandsche Volk! We laken en berispen de verkeerde dingen, maar . . . we antwoorden door zelf een beter voorbeeld te geven. Dat is *samenwerking* in haar besten vorm. Wij helpen elkander bij het werk, maar men ontneme niemand zijn verantwoordelijkheid! Oprechte kameraadschap brengt vanzelf samenwerking. En wat is nu het resultaat? Prettige, vriendschappelijke gevoelens jegens elkander, opgewekte gezichten, groote arbeidslust. Onze schoone taal heeft gelijk. Eendracht maakt Macht!

C. E. St. v. 's Gr.

Het breistertje

Lilly is al een groote meid. Ze doet op de „groote" school heel erg haar best. Ze krijgt nu ook breiles en dat vindt ze een zeer nuttig programmapunt op haar lesrooster. Want, nietwaar, later zal ze dan net zulke mooie truien, jumpers, sokjes en wat al niet kunnen breien als Moeder.
Zoo'n eerste breiles is heel interessant, maar . . . vergt ook veel inspanning.

1. Hier heb je bijvoorbeeld het opzetten van de steken. Hè, als dat maar vast achter den rug was, dan ging het meteen wat vlugger.

2. Ziezoo, het opzetten is klaar en nu het tweede toertje gebreid.

3. Eens even opletten, dat er geen steken vallen, want dàn ben je niet jarig. En bovendien, het staat zoo dom om steken te laten vallen!

4. Ach, het gaat wel wat de gelijkmatigheid van breien betreft. Zoo heel veel „bobbeltjes" zitten er niet in!

9. O jee, nu weer eens even opletten; daar komt wel eens een frons in je voorhoofd bij.

6. En nu maar weer verder. Ik hoop, dat Moeder me wat langer laat opblijven, want ik wil toch op z'n minst tien toertjes àf hebben, voordat ik naar bed moet!

Foto: Fotodienst N.S.B.-Beekman

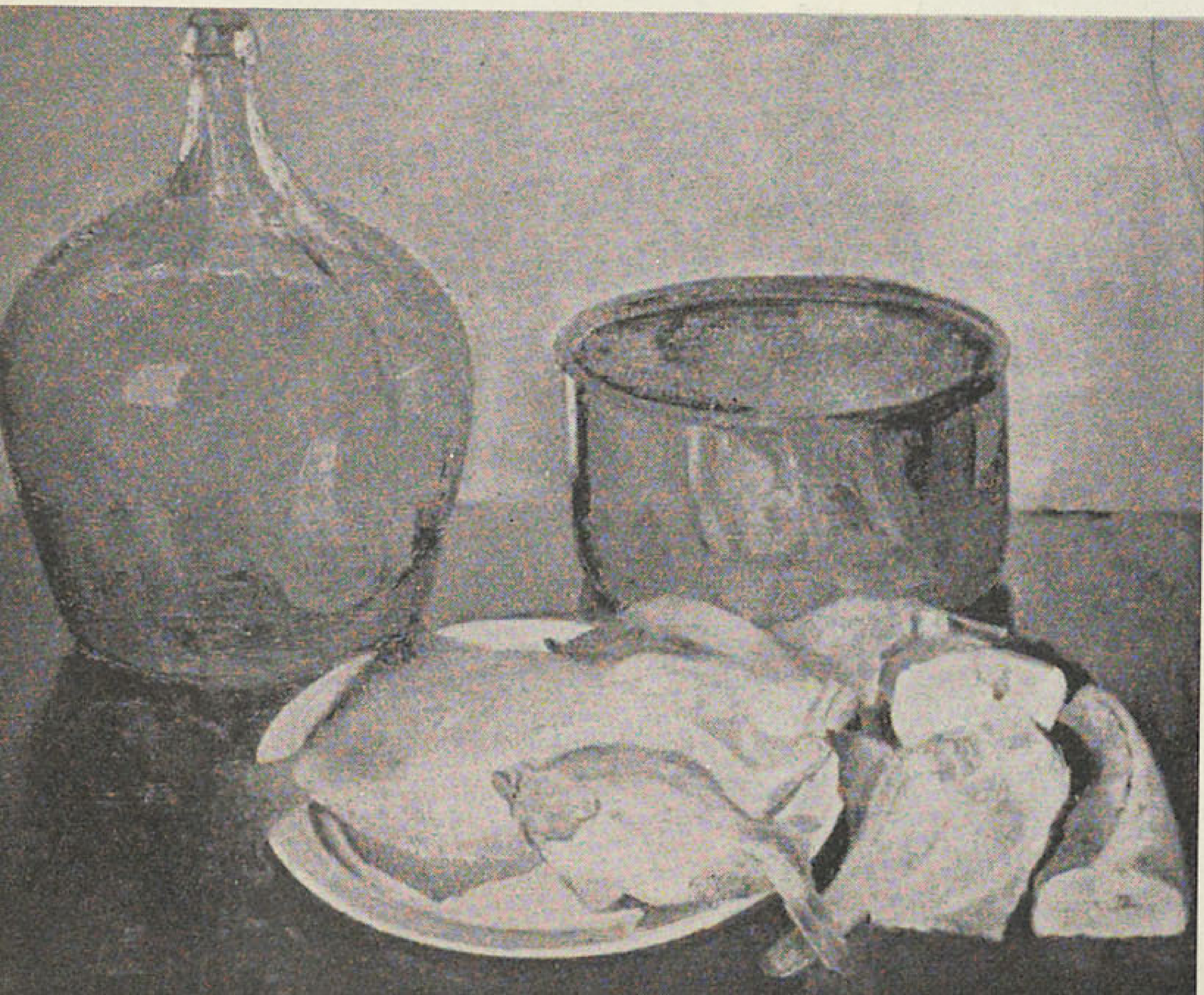
OP BEZOEK BIJ DE SCHILDERES

Olga van Iterson-Knoepfle

(Familiefoto)

Ik wip de mij zoo bekende stoep op, al min of meer gevreesd in mijn kinderjaren, voor het huis van Dr. C. J. van Iterson, aan de oude gracht het Rapenburg te Leiden.
Thans ga ik echter op een meer zakelijk bezoek bij kam.ske van Iterson; mijn plan is n.l. een vraaggesprek met deze bekende schilderes te voeren.
De verwelkoming der drie honden is onstuimig, die rakkers kennen mij. 't Is het Aanvallend en Verdedigend Verbond!
De dokter begeleidt mij naar de studeerkamer aan de grachtzijde, waar hooge vensters het licht binnenlaten; een gezellige balkenzoldering, zachtgroen geverfd, en de betegelde schouw verhoogen de huiselijke sfeer.
Daar komt kam.ske Olga van Iterson binnen. Een bevallige verschijning in een veelkleurige, fijngebloemde japon, het lichte, matgouden haar eenvoudig en smaakvol gekapt. Nog jong in verschijning en geest!
Na de begroeting steken wij beiden van wal.
„Ja, ik ben juist bezig met een bloemenstuk. In de 90 Duizendschoonen, verbeeld je, ik heb ze in een glazen vaas met lila voetstuk geschikt, de vaas staat op een oud tinnen bord. Het geheel heeft een grijzen achtergrond! Al die steeltjes te schilderen in die glazen vaas, 't is wonderlijk mooi en die afwisselende kleuren der bloemen!"
En zij gebaart de vormen en haar blauwe oogen spreken levendig mee.
Aan een ander stilleven werd deze week „de laatste streek" gezet. Blauwe en gele pruimen op een kobaltblauwen porceleinen schotel, eenige purperkleurige aubergines liggen daarnaast op het helderwitte tafeldek, terwijl daarachter een glazen kruik de licht effecten opvangt.
Deze werken ademen een heerlijk ruimen en lichten geest. Een prettige waarneming in dezen tijd. Neen, kam.ske Van Iterson zit niet bij de pakken neer, integendeel zij leeft geheel mede met den nieuwen tijd!
Het antieke wandklokje tikt driftig door, de honden zijn wat rustiger geworden, twee liggen in de vensterbank naar buiten te kijken en Bob zit bij den baas. Het kopje thee met een lekkernijtje smaakt uitstekend.
Wij gaan verder.
„Je weet, Henriette, ik ben in Duitschland geboren, in Überlingen Baden, maar ik verhuisde reeds zeer snel met mijn ouders naar Zwitserland, waar ik tot in mijn meisjestijd gewoond heb. Voor mijn studie ben ik toen naar de Academie in Londen gegaan. Na mijn trouwen met den dokter moest ik natuurlijk in Leiden wonen! Daar heb ik van den schilder Willem van der Nat een goeden stoot in mijn ontwikkeling gekregen.
Totdat ik zoover kwam, dat mijn man zei: Je moet nu eens naar Antwerpen gaan en daar probeeren — alsof die voor het opscheppen waren — bij een goeien schilder lessen te krijgen. Nu ja, na aandringen ben ik dan ook naar Antwerpen getogen."
„En vond U gauw een bekend schilder," vroeg ik, „de keuze zal wel moeilijk geweest zijn."
„Je moet hooren, hoe dat gegaan is! Ik vroeg den portier van mijn hotel een adres, en deze zei, in zijn sappig Vlaamsch taaltje: Ge moet naor de Academie gaon, Madammeke. Naor Mijnheer Opsomer. Hetgeen ik deed, hoewel ik liever een particulier schilderatelier wenschte te bezoeken.
Daar aangekomen in keurige steedsche kleedij, werd ik toegelaten bij den Heer Creijtens, de rechterhand van den Heer Opsomer, die afwezig bleek te zijn.
Na een opsomming van mijn „kunde", moest ik onmiddellijk een proeve van bekwaamheid afleggen. Zóó, in mijn mooie zwarte jurkje en met mijn grooten hoed op, kreeg ik palet, verf en penseelen in m'n hand gedrukt. „Allez Madammeke, gaat Uw gang!"
Ik moest een stilleven „eventjes" schilderen op het linnen doek, dat intusschen was gespannen. En mijn eergevoel en ijdelheid kwamen boven; ik wilde slagen, want mijn man was tijdens zijn studie nooit gezakt!"
„Vertelt U eens, hoe was de uitslag?"
„Mijnheer Creijtens sloeg de handen ineen, hij was verrukt over de schoone kleuren."
Een heerlijk begin dus, en 't ging steeds crescendo. De directeur der Vlaamsche Academie, Opsomer,

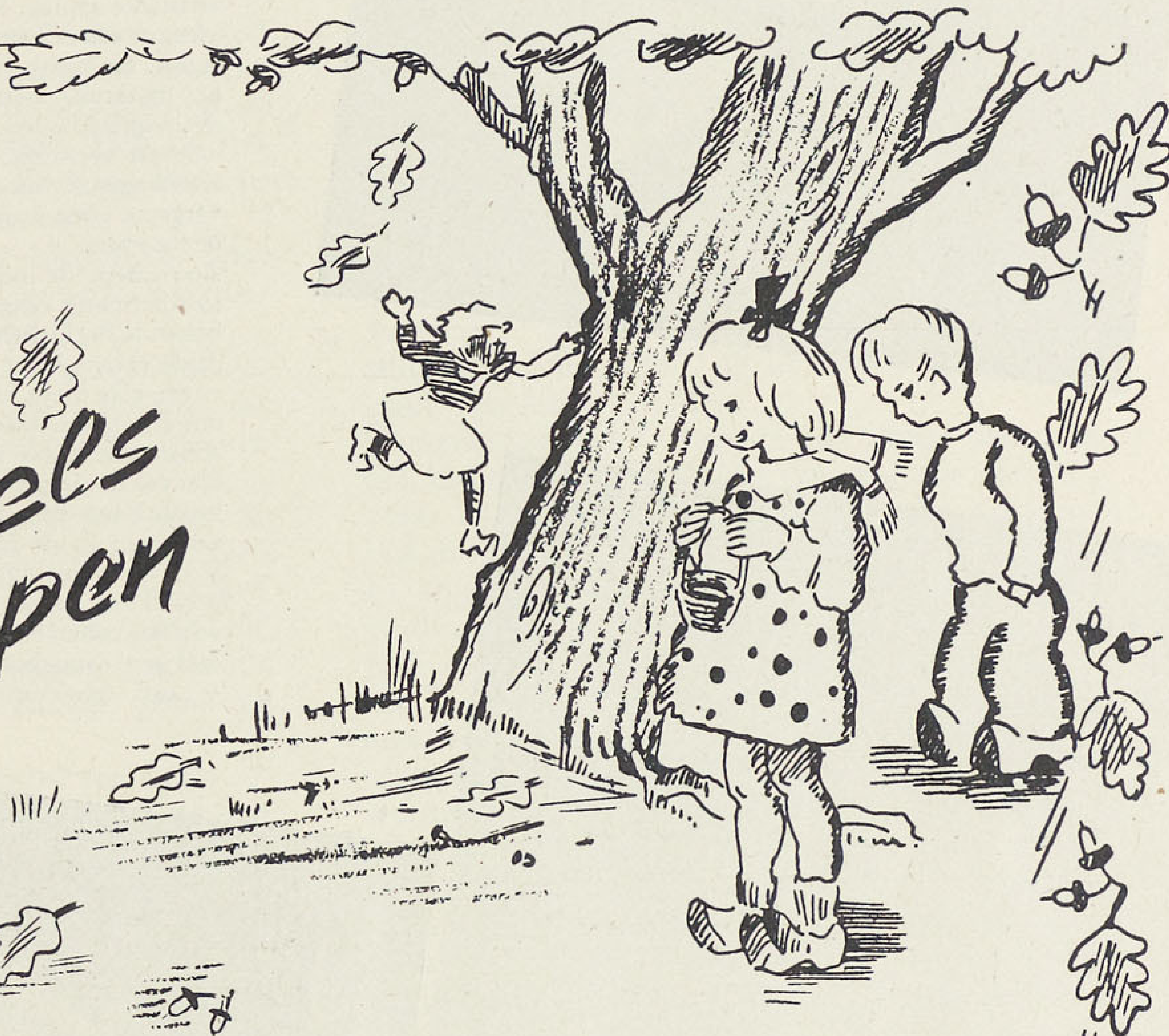
lleven met visschen
en foto van de schilderes

zelf een bekend schilder, nam kam.ske Van Iterson als een van de beste leerlingen op. Deze kreeg een eigen atelier met model, enz. Wat daarvoor al niet komt kijken: Anatomie, kunstgeschiedenis, modelteekenen, modelschilderen.
,,Hoelang ik daar gewerkt heb? Acht jaar. Tijdens mijn eerste studiejaar kocht het Museum in Brussel al een doek van mij. Een groote aanmoediging."
,,In 1937 behaalde ik de zilveren medaille in Parijs met een vischstilleven — visschen schilder ik het liefst — terwijl een gouden gedenkstuk (veel geld waard nu, knipoogt zij mij toe) mij in Amsterdam in April 1940 ten deel viel. Van Arti et Amicitae. Ja, ook visschen met een groene flesch."
Van de doeken op rondreis in Duitschland is een groot stilleven met Rhododendrons in koperen kan verkocht; die met de zeepaling is in Nederland gebleven.
Waarom ik nu geen visschen meer schilder? Maar, kind, 't is toch geen doen, er zijn geen mooie visschen èn ze zijn te duur."
Zoo'n vischstilleven moet snel geschilderd worden. Gedurende die uren en uren eet en drinkt kam.ske Van Iterson niet en schildert intens door. Want de visch zou spoedig bederven, waardoor de mooie glans en de vele kleureffecten verloren gaan.
Ge ziet, kameraadskes, wàt al daarvoor komt kijken. En ge begrijpt, dat de vacantie van de Leidsche schildersschool, waarvan kam.ske Van Iterson bovendien de leidster is, een welkome en welverdiende afleiding voor haar is!
Hou Zee en tot ziens kam.ske. Ik heb genoten en ik ben tot het heerlijk weten gekomen, dat Uw beeldend werken tot de hedendaagsche, levende, scheppende Kunst behoort.

HENRIËTTE ESKENS

Eikels rapen

Een koude herfstwind jaagt door 't bosch
En schudt de boomen heen en weer.
De trotsche eik— de fiere beuk —
Zij strooien mild hun vruchtjes neer.
De kinderen spoeden zich naar 't bosch.
De koude kleurt hun handen paars.
Zij zoeken eikels in het mos . . .
't Is oorlog en het voer is schaarsch!
Hun blij gesnap vervult de lucht
Een kleine meid zegt eigenwijs:
,,Ik krijg misschien een nieuwe jurk;
De koopman geeft een goeden prijs!"

,,Mijn moeder heeft een schoenenbon!"
Zegt trotsch de kleine Janneman:
,,Als ik veel eikels heb geraapt,
Koopt zij er nieuwe schoenen van!"
En dat vooruitzicht stemt hen blij!
Aan ieder is wat moois beloofd!
De stormwind helpt een handje mee:
Het regent eikels op hun hoofd!
Zoo zoeken zij nog langen tijd —
Dan drijft de honger hen naar huis!
En Vader brengt den buit naar 't dorp
En Moeder krijgt de centjes thuis!

B. B. B.

De Mode-ontwerpster

Een echt vrouwelijk beroep is wel dat van de mode-ontwerpster. Vele menschen zullen zich misschien geen juiste voorstelling kunnen maken van den arbeid der mode ontwerpster. Zij denken, dat een beetje aanleg tot teekenen, een beetje smaak en misschien dan nog wat „technische" kennis voldoende zijn om een nieuwen stijl in de kleeding aan te geven.
Wanneer we het vak van de mode-ontwerpster echter wat nader bekijken, dan komen we tot de ontdekking, dat er heel wat méér aan te pas komt. Haar vak behoort tot dat van de kunstnijverheid. Niet alleen een zekere vakkennis moet er aanwezig zijn, doch vooral ook artistieke aanleg. Het komt er niet alleen op aan om het idee tot een ontwerp te hebben. Bijvoorbeeld voor een japon. Er komt nog veel meer bij kijken: de keus van het materiaal waaruit de japon zal worden vervaardigd, de mogelijkheden, welke dit materiaal zal bieden om te worden verwerkt, de kleuren, het doel waaraan het kleedingstuk moet beantwoorden en dan niet te vergeten voor welk type van vrouw de japon zal worden ontworpen.
Zoo schept de mode ontwerpster veeleer uit een zeker instinctmatig oogpunt dan men wel denken zou. De bekende Berlijnsche mode-ontwerpster Hilda Romatzki zeide eens: „Voor mij zweeft de mode in de lucht. Elke vorm, elke kleur kan voor mij een aanleiding worden om een nieuw kleedingstuk te ontwerpen. Ik ontwerp zooals een ander zingt, dicht en teekent!"
Het vak der mode-ontwerpster is bij uitstek vrouwelijk, hoewel het zeer dikwijls mannen zijn, die den toon aangeven in de modewereld.
Voor de vrouw ligt echter een mooi terrein braak op dit gebied en vooral vanuit de nijverheids- en industriescholen zullen er heel wat meisjes zijn, die — uitgerust met een aangeboren begaafdheid en opgedane kennis — een mooi en dankbaar beroep kunnen kiezen.

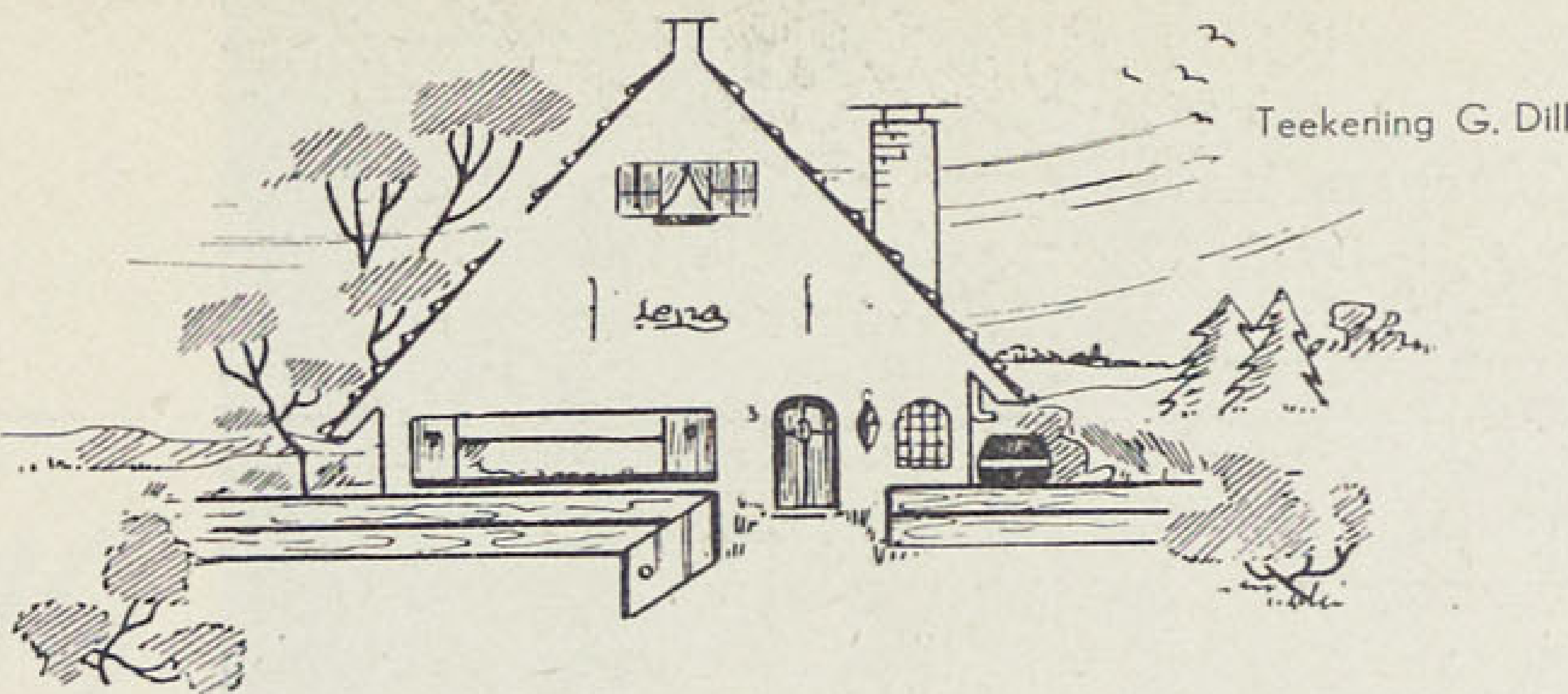

Bij de foto's: 1. Hilda Romatzki. 2. Het grove ontwerp op papier, zooals de schepster zich den vorm voorstelt van een nieuwe strandjurk. 3. En hier het uiteindelijke resultaat van de gedachte der ontwerpster.

Foto's: I. P. & R. S. - Atlantic

Zoek . . .

toch daarbuiten niet wat Uw eigen taal U biedt!

Hoe schoon is toch het Gooische landschap en welk een aantrekkelijkheid bezit het!
In den voorbijen winter onder het smetteloos-witte sneeuwdek en den ijlen rijp was het buiten een sprookje.
Nog is thans de wereld in een zomerkleed getooid en toovert de natuur in schilderschoone kleuren van wazig groen tot warmbruin de struiken en de boomen; teekenen de berkenboomen zich als fijn kantwerk tegen den hemel af. Een weelde van herfstbloemen siert menig huis en hof!
Een verrassend heerlijk uitzicht bieden de door bosch omzoomde akkers, waar geluwgouden schooven in lange rijen staan opgemaakt.
Hoort de vogels zingen hun frissche morgenlied . . .
De menschen, die van deze schoonheid houden, die het steedsche gerucht hebben ontvlucht, trokken zich hier terug in hun buitenhuis.
Als door een kwistige hand neergestrooid staan de huizen aan een woudzoom, leunt hier een huiske tegen een heuvel en rijst er ginds een uit den grond, met strooien dak, in bruin steen als de aarde zelf, omringd door wilde bloemen en grassen, beschermd door het bladerdak der boomen. Als één geworden met den bodem.
En de menschen gaven hun woonsteê een naam . . .
U ziet daar dat witgekalkte huis staan met de vele vensters op het Zuiden, het is simpel, maar gezellig, het heet „Het Zonnehuis", wat bijzonder wèl klinkt.
Zoo zijn er meer welgekozen namen uit onze Nederlandsche taal. Zij klinken echt en zij zijn ook toepasselijk, doen zelfs geestig aan: Zonzij, De Hut, 't Boschhuis, Woudzoom, Onder 't Stroodak, Beukenhof, Op den Heuvel, Wijde Blik, Kiek over, Heuvelrand, U ziet, er is keuze genoeg.
Geestrijke lieden maken weer andere namen, doch indien ge de rust verkiest en de onzegbare schoonheid van het buitenleven in alle getijden liefhebt, dan kunt ge óók als een naamlooze één zijn met de natuur.
Als tegenstelling wil ik echter nu eens wijzen op de namen van die huizen, op Nederlandsche aarde, op eigen grond gebouwd, die niet zoo zeer als muziek in de ooren klinken!
Eerlijk gezegd, gij spreekt toch de Nederlandsche taal als Uw stam- en moedertaal!
Al behoorde U misschien tot voor korten tijd nog tot de Sorry-uitroepende menschen, U sprak toch niet bijvoorbeeld zoo:
„Wij wonen daar op den hill, daar hebben we toch zoo'n prachtig bella vista! Ook volop sunshine. Ja, het is een echt gezellig home, onze cottage. Een prachtige garden ligt rondom. Het ademt alles een sfeer van een repos, je zou bijna zeggen een retraite!"
Woont U wellicht onder een van deze vreemdnamige daken?
Ergens staat „Lucky Strike", voorzoover bekend vroeger een niet al te best aangeschreven staand sigarettenmerk, „Hill-side", wiens bezitter een klinkend Nederlandschen naam draagt. „Corner-cottage", „Homeleigh", „Sunny side" (up?), „Tampat" (zeker Indische herinneringen), „Kaleidoscoop", „Hillhouse", „Beau Regard", Repos ailleurs", „Mia Vota", „Prima Vera" (Italiaansche naam voor onze Lente).
U merkt het wel, 't wemelt niet alleen hier, maar ook in andere plaatsen van die vreemde namen.
Maar dan vraag ik mij af waaròm toch? Voelt men zelf die schrille tegenstelling niet?
Er zijn genoeg mooie, geestige, pittige namen te vinden in onzen eigen woordenschat. Onuitputtelijk is die, indien ge zelf geest en verbeeldingszin hebt!
Het is volkomen begrijpelijk, dat er een reden is geweest voor de keuze van een naam voor Uw huis, maar waarom in een vreemde taal? Hoe menigmaal worden wij, Nederlanders, die o zoo graag over de grens trekken, niet aangenaam verrast, wanneer wij daar in den vreemde op een buitengoed, een villa of buitenhuisje een echten, klinkend Nederlandschen naam lezen. En beken het nu maar eerlijk, vindt U dat niet leuk en doet dat Uw vaderlandsch hart niet goed?
Deze klacht moest mij van het hart. Ik hoop, dat deze vingerwijzing niet kwalijk wordt genomen . . .
Een naam zègt iets, ja, kan zelfs véél zeggen.
Laat daarom de naam van Uw woonsteê een welklinkende, Nederlandsche naam zijn!

HENRIETTE ESKENS

BERICHT.

De „Nationaal-Socialistische Vrouw" zal na de uitgave van dit nummer voorloopig niet verschijnen.
De Administratie zendt desgewenscht het abonnementsgeld 4e kwartaal 1942 aan rechthebbenden terug.

De landelij[...] in de[...]

Kameraadske de Ruiter is moeder van vijf gezonde kinderen. Zooals bekend, werd de laatste nog niet zoo heel lang geleden geboren. Ondanks deze gezinsuitbreiding vindt kameraadske de Ruiter toch nog tijd om haar beste krachten te wijden aan den opbouw van de N.S.V.O.

leidster
familiekring

We hebben al heel wat foto's van de landelijk leidster gezien, maar dat waren steeds foto's van vergaderingen enz. Thans publiceeren wij eens wat andere foto's van kameraadske de Ruiter en wel eenige welke gemaakt zijn in den huiselijken kring van de landel. leidster der N.S.V.O.

Bij de foto's

1. *De landelijk leidster met haar vijf jongens.*
2. *Heerlijk als moeder eens op Woensdagmiddag thuis is!*
3. *Ondanks drukke werkzaamheden tòch nog toezicht op het huiswerk.*
4. *Steeds weer staat kameraadske de Ruiter klaar voor de N.S.V.O*
5. *Zelf moeder zijnde, gaat zij de moeders in de N.S.V.O. voor.*

Foto's: Fotodienst N S B

Der Grosse König

Bij de foto's:
Van boven naar beneden: Hilde Körber, die weliswaar een kleine rol speelt, doch zich uitstekend van haar taak kweet. — Luise is soldatenvrouw geworden en begeleidt haar man voor het laatst op weg naar het slagveld. — Kristina Söderbaum, die sober doch ontroerend spel levert.

De groote Koning, Frederik de Groote, ondergaat bij den slag van Kunersdorf de grootste nederlaag van zijn leven. In zijn eenzaamheid, verlaten door zijn generaals en zelfs door zijn bloedverwanten, wordt hij herboren. „Een koning kan men niet worden, dat is men" is een van zijn uitspraken en hij bevestigt deze door zijn eigen kracht en grootheid.

Wij willen hier niet ingaan op het historische gebeuren in deze film. De historie van Frederik den Groote zal een ieder bekend zijn.

Waarop wij hier echter wèl willen ingaan, is op het hoog moreele peil, waarop deze film rust. Otto Gebühr, als de koning, draagt deze film in elk opzicht, daarin bijgestaan door een keur van artisten van formaat, zooals Kristina Söderbaum (ons bekend uit „Jood Süss"), Gustav Fröhlich, Hilde Körber, Otto Wernicke en vele anderen.

Het is niet meer Otto Gebühr, de kunstenaar, hij is de oude Fritz, dien wij op het witte doek zien.

Wat vooral ons, nationaal-socialisten, in deze film zoo aangrijpt, is de plicht, die hier boven alles, boven het eigen persoonlijke geluk, gesteld wordt. Als de koning hoort van het sterfbed van zijn geliefden neef, den jongen Prins Heinrich, op wien hij alle hoop had gesteld, blijft hij op zijn post als de aanvoerder van zijn leger, hoe gaarne hij ook naar den jongen prins ware gesneld. „Ik heb dienst", zegt hij, ook al bloedt zijn hart. Ook hij is immers mensch, doch „het geluk van òns komt er niet op aan, het Vaderland gaat boven alles!"

Door de geschiedenis heen, welke op de historische feiten is gebaseerd, is een kleine vertelling geweven van twee jonge menschen. Die van de molenaarsdochter Luise en van den korporaal Treskow. Treskow blijft zijn koning trouw, doch wanneer hij gestraft wordt voor indisciplinair gedrag, waarmede hij toch het beste voorhad, begrijpt hij zijn koning niet en staat door zijn gekrenkten trots tegen hem op. Het is Luise — die persoonlijk den koning haat omdat hij den oorlog wilde, zooals zij in haar naïeveteit zegt — die den jongen korporaal op zijn plicht als soldaat wijst en hem redt van een oneervollen dood.

Als Treskow dan in dienst van zijn vaderland en koning op het slagveld achterblijft, ontmoet de koning Luise, die thans begrijpt, dat ook hij niet den oorlog wil, doch dat deze bittere noodzaak is.

Ontroerend is het moment, waarop deze beiden, Luise, de dochter uit het volk en de groote koning, voor elkander staan en de koning haar vraagt of zij thans alleen is achtergebleven. Luise is niet alleen, want zij heeft haar kind.

Maar de groote koning, Frederik de Groote, is alleen.

A. W. TE LUIJ

RADIOPROGRAMMA'S VOOR ONZE JEUGD

WIJ ZIJN DE JEUGD EN DE TOEKOMST VAN ONS GELIEFD LAND

De leidster der Jeugduitzendingen vertelt ons ervan . . . .

Dat zingt onze jeugd. Maar wat is de toekomst voor deze jeugd, wanneer wij al onze krachten niet inspannen om een weg voor haar te banen? Ook de Nederlandsche Omroep voelde dit zeer sterk aan en maakte een aparte afdeeling bij Ontwikkeling en Voorlichting voor de jonge Nederlanders. Het is wel een zeer groote afdeeling geworden, deze Jeugduitzendingen, want de kleuter van drie vroeg veel aandacht en ook de jongelui van 16 à 17 moesten hun speciale uitzendtijden krijgen.
Voor ieder het geschikte te bedenken was al een moeilijkheid, maar daarnaast werd het de vraag, waar en op welke wijze we onze medewerkers en -werksters konden vinden. Het is zoo jammer, dat zij, die werkelijk iets kunnen maken, bescheiden in een hoekje blijven zitten en er op onze tafel zoo dikwijls totaal onbruikbare stof wordt gebracht. Maar door zeulen en trekken en door overal goed ons oor te luisteren te leggen kregen wij onze medewerkers.
Wij begonnen met de jeugd in 4 groepen te verdeelen. Kleuters 3—7, schooljeugd 7—11, jongeren 11—15, rijpere jeugd 15—18.
Natuurlijk waren er wel eens uitzendingen bij, waarnaar 2 groepen konden en wilden luisteren. Ook werd er bij de rijpere jeugd aan een uitzending voor jongens en één voor meisjes gedacht.
De grootste moeilijkheid is het altijd, om dergelijke uitzendingen te laten maken, die, naast de opvoedkundige waarde, ook waarde hebben in het oog van onze jeugdige luisteraars. Het moet dus boeiend en bevattelijk zijn. Het moet ze spijten, wanneer de uitzending afgeloopen is en vol verwachting moeten ze bij de volgende uitzending al een paar minuten van te voren klaar zitten te wachten op wat er nu weer komen gaat. Het kleutertje moet actief mee kunnen doen. De jongen van 14 à 15 jaar is juist op den leeftijd, dat hij niet den minsten zin heeft om actief in z'n eentje iets mee uit te spreken of te zingen. Hij wil alleen luisteren naar een boeiend verhaal of luisterspel. Verder hoort hij graag, hoe hij zijn slaapkamer tot een zitslaapkamer kan veranderen of hoe je stekelbaarsjes verzorgen moet.
Steeds door moesten we dus in levend contact met jongens en meisjes van allerlei leeftijd komen en ook hieruit opmaken, wat hun wenschen zijn.
Daarom wil ik nu ook graag bij U, moeders, de aandacht vestigen op de komende uitzendingen voor de jeugd. Wij geven verschillende cursussen. Het leermateriaal stelt de Nederlandsche Omroep gratis beschikbaar en het is te verkrijgen bij Postbus II, Ned. Omroep, Afd. Jeugduitzendingen te Hilversum.
Op Dinsdagmiddag om 17—17.15 hoort U op zender Hilversum II Sterrenpraatjes o.l. van Mevr. Veen—Bakhuis, steeds om de 14 dagen krijgt U dan een duidelijk beeld van den sterrenhemel met de legende, die aan het meest zichtbare sterrenbeeld verbonden is er bij. Ter verduidelijking geeft de Ned. Omroep een boekje met al deze sterrenbeelden aan de jeugd ten geschenke. Met dit boekje in de hand zult U op mooie heldere avonden heel wat kunnen genieten van de sterren, die, wanneer U naar de uitzendingen luistert, veel meer voor U zullen gaan beteekenen.

Onder leiding van P. Jalina, de leider van ons kinderkoor, begint op 10 October a.s. op Zaterdag van 15.30—16 uur „in het land van do-re-mi". Hier leert de jeugd van 8—14 veel van ons notenstelsel op een prettige en duidelijke manier. Ook het gehoor leeren ze ontwikkelen, want naast de theorie leeren ze de klanken herkennen. Ook hiervoor heeft de Ned. Omroep een boekje gemaakt, dat zeker de moeite waard is om aan te vragen.

Voor de rijpere jeugd begint o.l. van Dr. Breedvelt, den secretaris van het Opvoedersgilde, een serie, getiteld: „Wat is dat, de Staat?"
Deze uitzendingen zijn op Vrijdag Hilversum II van 17.15—17.30 en beginnen op 16 October. We denken wel, dat naast de vele jongeren ook de ouderen met belangstelling naar deze uitzendingen zullen luisteren.
Ook dit is om de 14 dagen en de andere week komt Mr. Petersen met verhalen over Wonderen der Techniek, die zeker in den smaak zullen vallen bij de rijpere jeugd.

Wij geven U hier maar een kleinen greep uit het vele, dat wij aan jong-Nederland wekelijks aanbieden. Kijkt U eens de Luistergids in of vraagt U inlichtingen bij de Afd. Jeugduitzendingen, welke uitzendingen we voor Uw kinderen hebben. Vermeldt U er bij, hoe oud Uw spruiten zijn? Wij hopen, dat U met Uw kinderen dezen winter door dit korte praatje extra van de uitzendingen zult genieten.

Jeannine de Jong—Snijder van Wissenkerke.

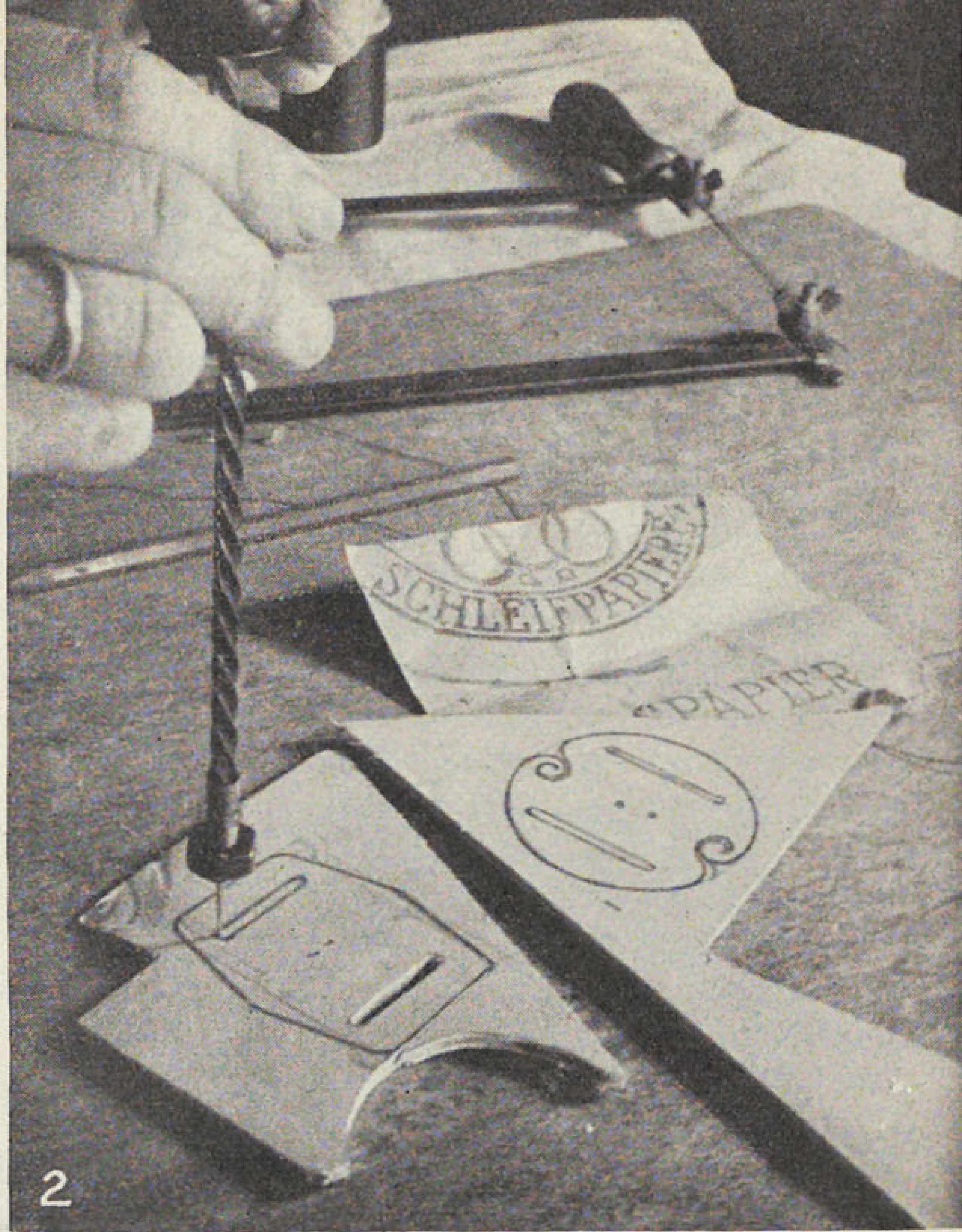
KNUTSELEN

voor

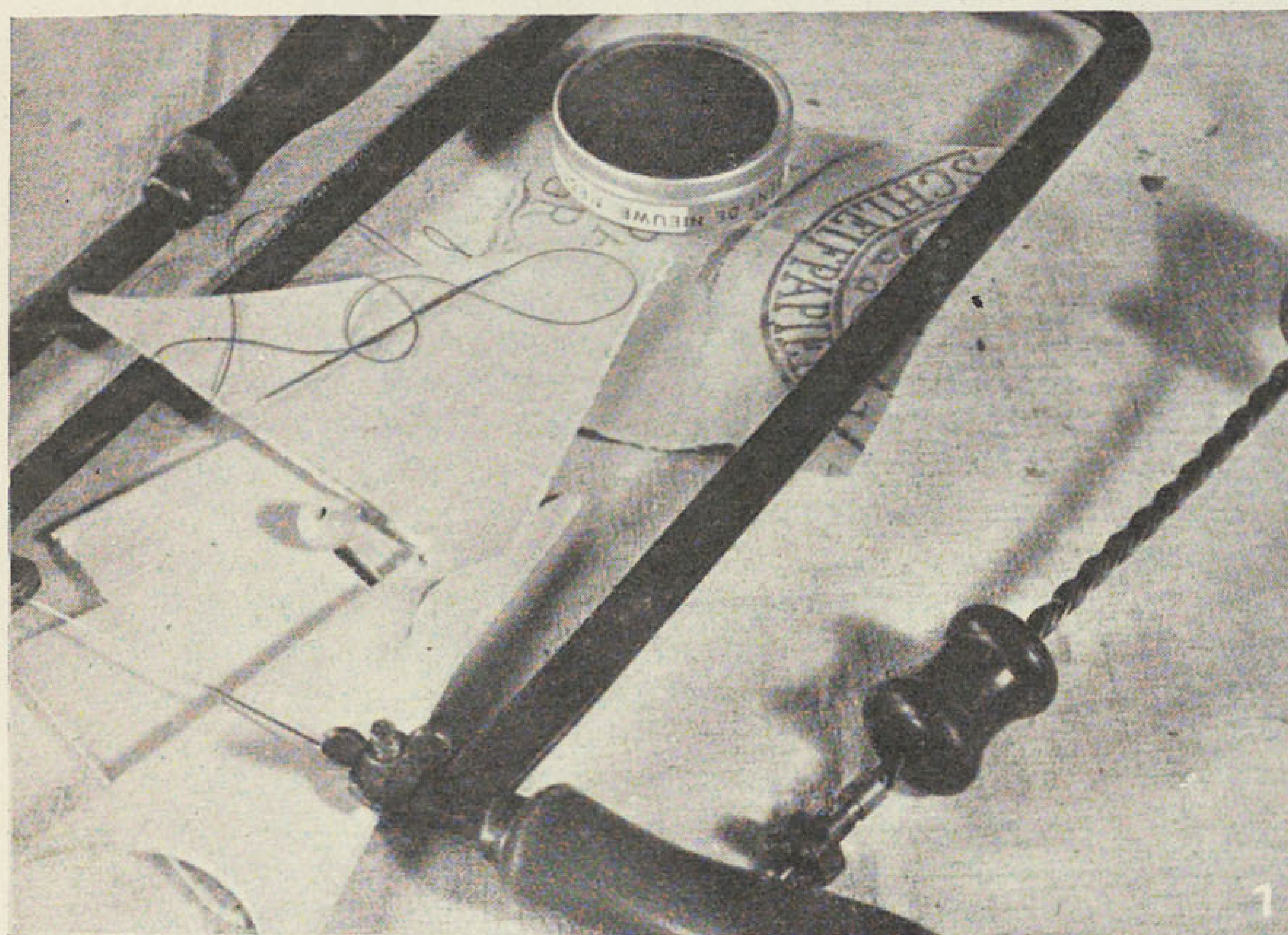
groote menschen

en

groote kinderen

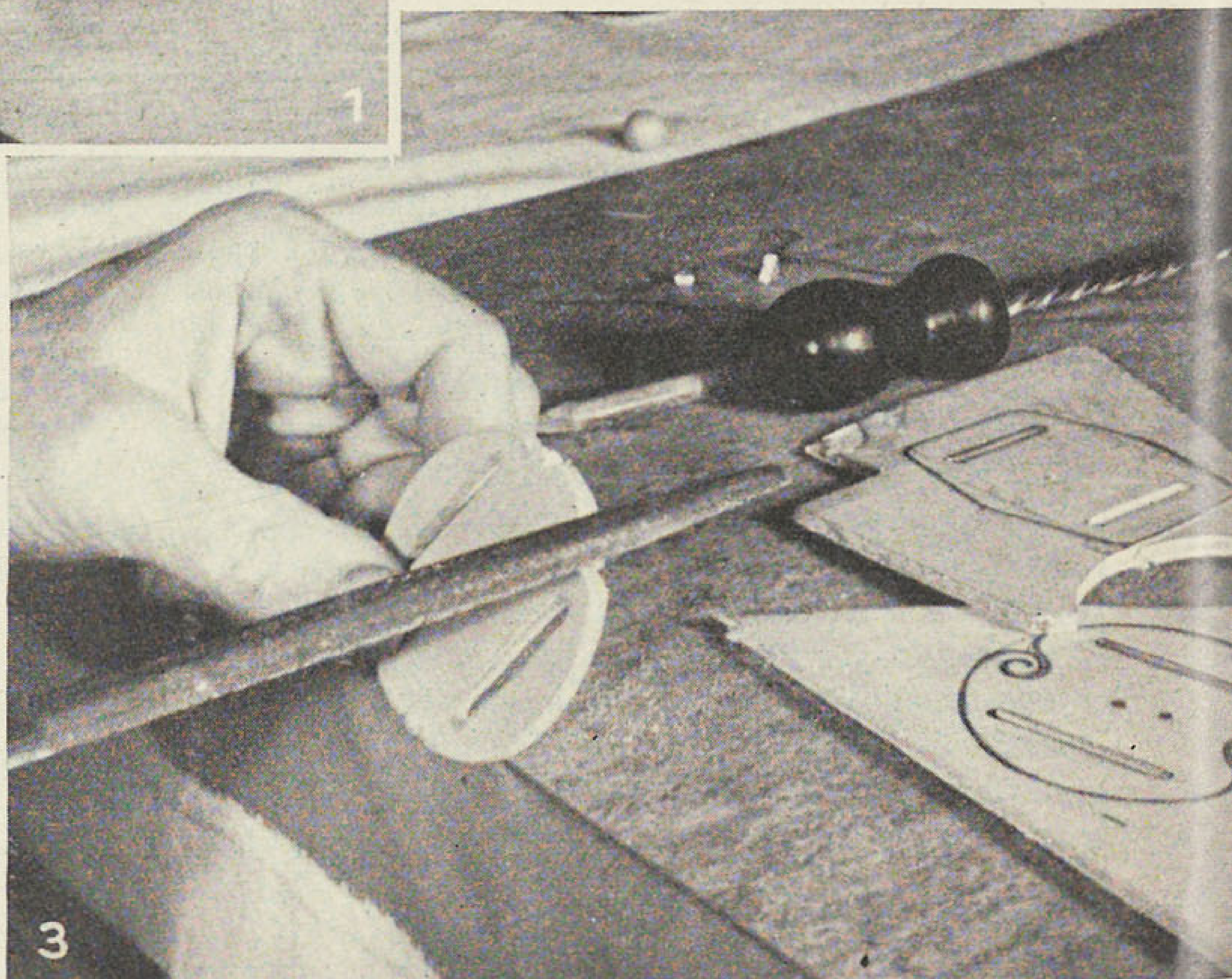

2

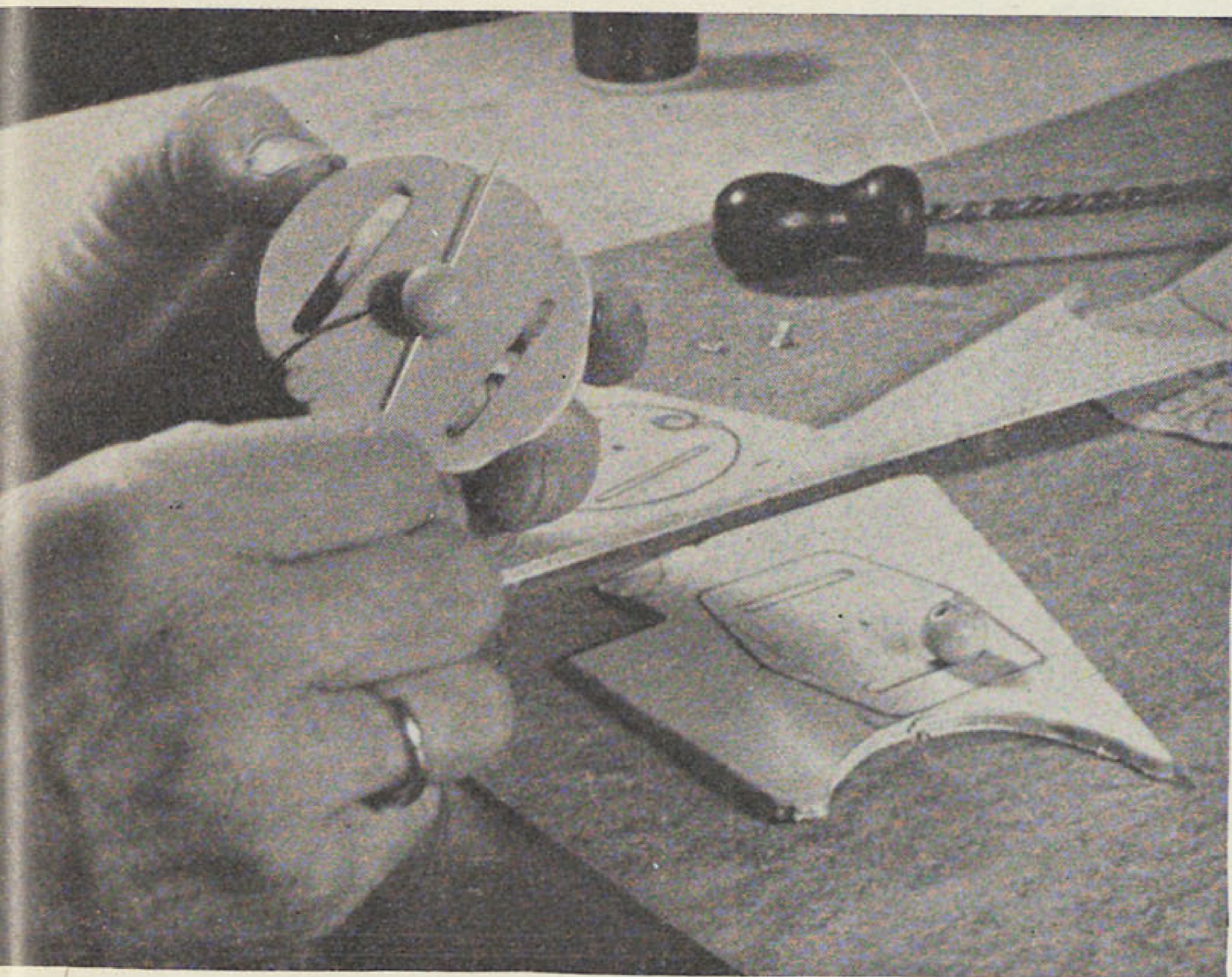
1

Wat voor gesp U maken wilt, moet U zelf bedenken, of liever: „ontwerpen".
Op plaat II ziet U verschillende types; één overeenkomst moeten ze echter allen hebben: er moeten twee sleuven in zitten zoolang als de riem breed is, terwijl de eene sleuf iets breeder dan de andere is.
Op plaat II zien we hoe in de sleuf een gaatje geboord wordt om deze met de figuurzaag te kunnen uitzagen.
Is verder de geheele gesp uitgezaagd, dan gaan we met een vijl en schuurpapier den omtrek mooi glad maken, terwijl wij ook met de „rasp" (een ruwe houtvijl) verschillende inkeepingen aan den rand kunnen invijlen (plaat III).
Nu moeten we nog een flinken ronden knoop of een kraal in het midden bevestigen, daartoe boren we twee kleine gaatjes in het hout van de gesp en naaien, gewoon met draad en naald, den knoop stevig op

BENOODIGDHEDEN:
een stukje triplex
figuurzaag
naald en draad
knoop
schuurpapier
en een vijl

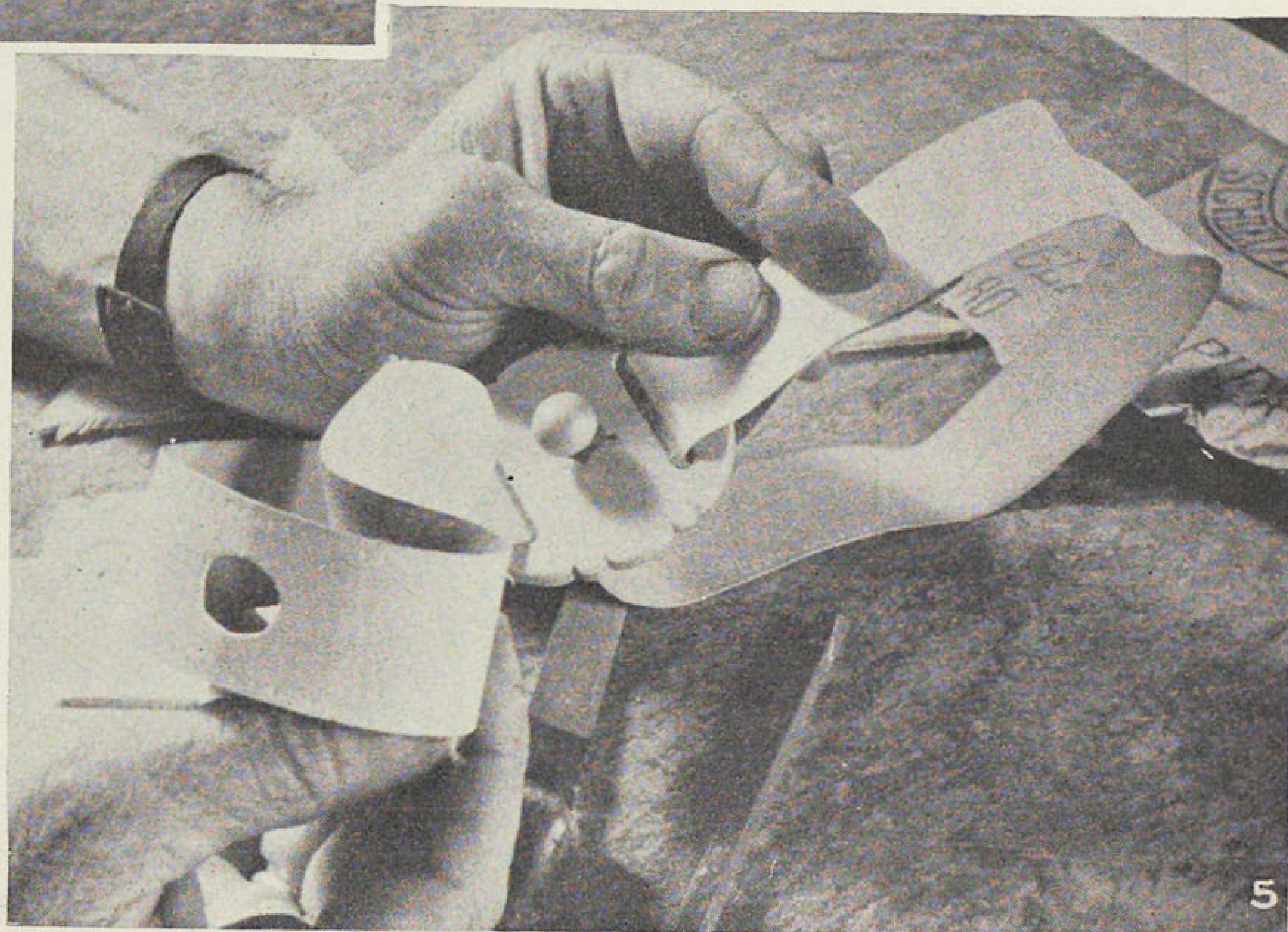

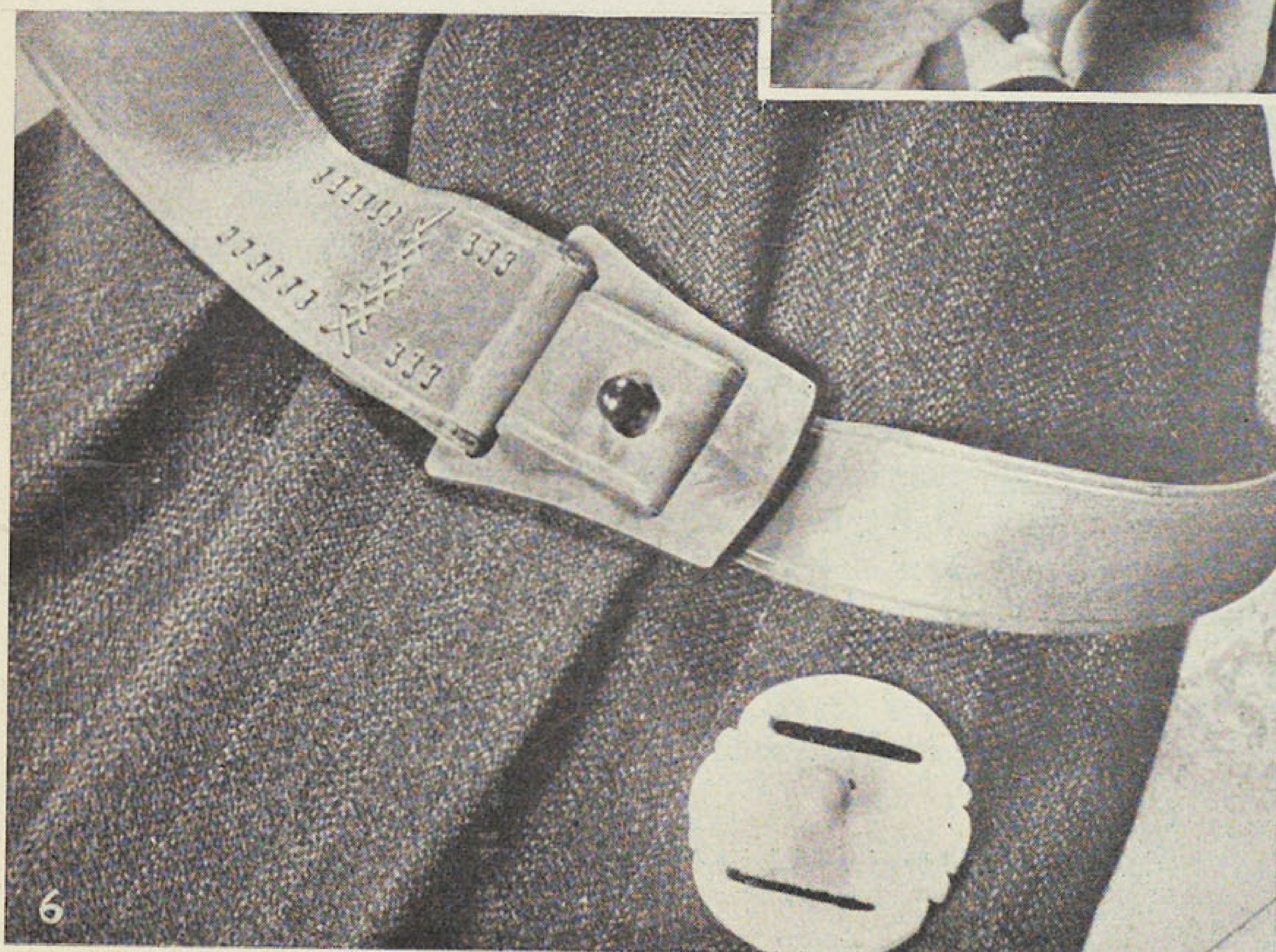
3

Wij maken *een Gesp* van triplex

het hout vast (zie hiervoor plaat IV). De riem wordt nu volgens plaat V bevestigd: door de breedere sleuf halen we het eene uiteinde van den riem, slaan dat terug en stikken het goed vast. Op plaat V is dat het rechter gedeelte. In het andere uiteinde maken wij verschillende gaten ter grootte van den knoop. Hiertoe vouwen wij den riem dubbel en knippen met een schaar een halven cirkel uit de vouw.
Het uiteinde wordt van onderen naar boven door de sleuf gestoken, de knoop komt door een gat te steken en door de rechter sleuf - die daartoe iets breeder is - verdwijnt het overtollige deel weer.
Plaat VI laat zien wat de bedoeling is en welk een aardig resultaat we met eenvoudige middelen kunnen maken. Voor den riem kunnen we het volgende materiaal gebruiken: een oude ceintuur, boorband, gekleurde rokband enz.

5

6

Bij de foto's:

1. Dit is al wat we noodig hebben
2. Men kan gespen van verschillende types maken
3. Het invijlen van de randjes
4. De knoop wordt stevig vastgenaaid
5. De riem wordt bevestigd
6. De gesp is klaar

Foto's: I. P. & R. S. van Suchtelen.

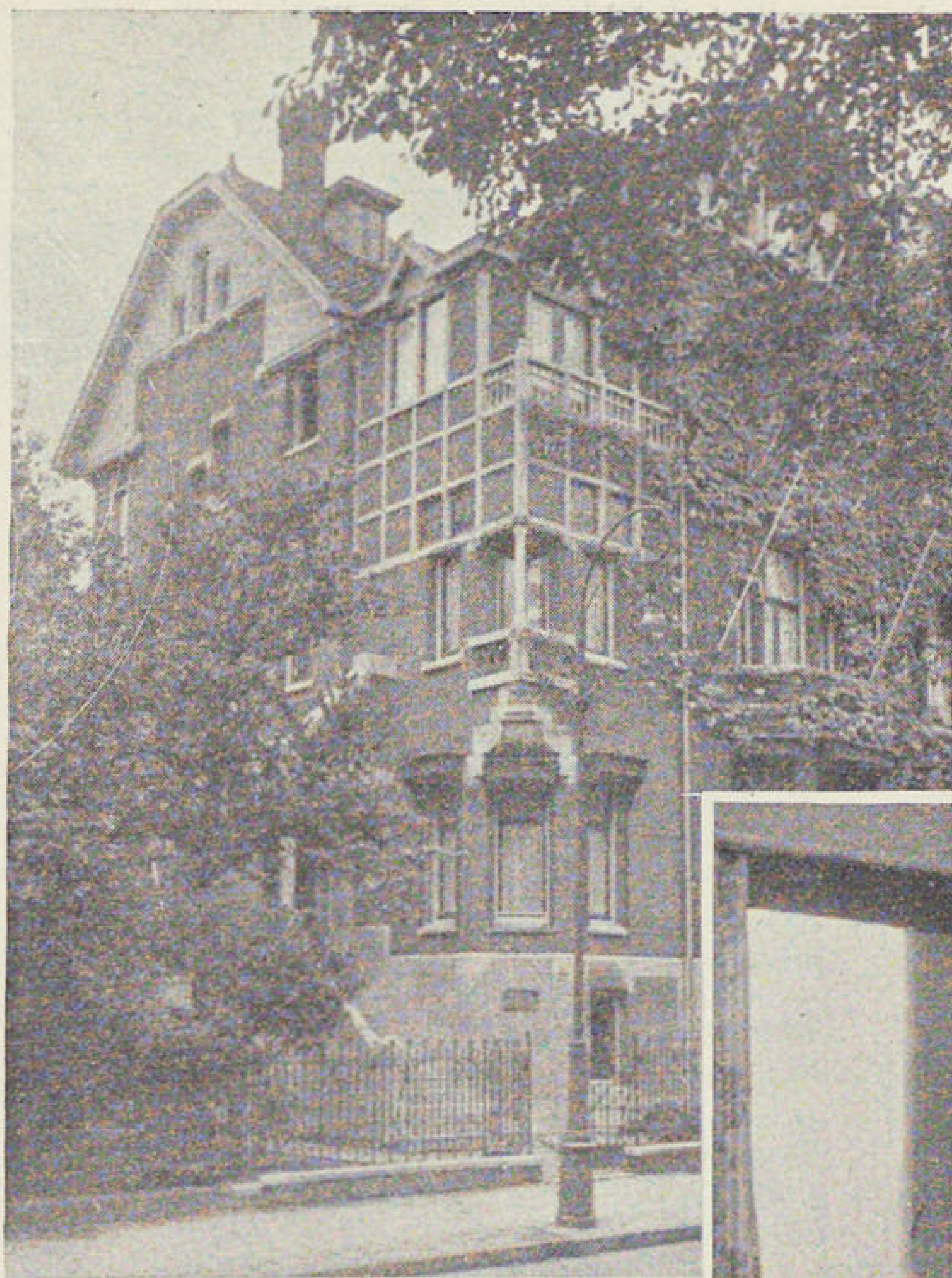

Uit Babbetjes Dagboek

XIII

Er is al weer heel wat gebeurd sinds mijn vacantie. Ik word nu al zóó groot, dat moeder al ,,kleine'' meid tegen me zegt en vader vol trots over ,,zijn dochter'' spreekt.
Wat zijn er toch veel nieuwe dingen om me heen, wat ontdek ik toch belangwekkende voorwerpen. Zoo word ik bijvoorbeeld overdag in een vierkant gezet en dat vierkant is afgesloten door vier muren, waardoor je heen kunt kijken. Heel anders dan de muren in onze kamer. Het zijn muren waaraan je zelfs knabbelen kunt en je kunt, als je heel erg je best doet, je been of je arm erdoor steken. Ik heb getracht om mijn hoofd erdoor te steken, maar dàt ging toch niet en ik had heel even een benauwd oogenblikje. Ik loop nu alsmaar langs deze muren en als ik van den eenen muur naar den anderen wil komen, dwars over het vierkante stukje heen, dan kruip ik maar. Want loopen zonder steuntje, nee dàt is me nog te veel gewaagd!
Binnen in ,,mijn'' vierkant wonen ook mijn beesten. Hetgeen ik vroeger voor iets heel ongewoons aanzag, blijkt vandaag een hond te zijn van een schotsch ruitje en lappenpootjes. Die hond is mijn beste kameraad. Hij heeft mooie oogen, zóó mooi, dat ik ze eens wat van dichterbij wilde bekijken, ook er àchter. Toen ik na heel veel moeite — mijn vingertjes zijn nog wat klein weet U! — die oogen er eens uit had gehaald, kwam mijn moeder net de kamer binnen en prompt pakte ze me hond èn oogen af. ,,Straks slik je ze in!'' zei ze tegen mij (en bedoelde daar natuurlijk de oogen mee) en tegen haar beste vriendin, die net de kamer binnenkwam (die vriendin is er of ze komt net, weet U!): ,,Ziezoo, de oogen zijn er gelukkig uit hoor. Babbetje heeft haar zin.''
Mijn moeder heeft die oogen er weer in genaaid, in den kop van den hond. Maar nu zóó stevig, dat ik heel wat sterker moet worden om ze er weer eens uit te krijgen. Dan is er nog een beest van iets wits. Gebreid katoenen beest, heb ik mijn moeder tegen de buurvrouw hooren zeggen.
Wat gebreid is en wat katoen, weet ik nog niet, in elk geval weet ik, dat het beest eveneens een hond moet voorstellen. Alleen heeft het een heel anderen vorm dan de schotsche ruit. Als je op dien hond gaat staan met je voeten, dan wordt hij heelemaal plat. Maar dat is niet zoo erg, want naderhand schudt mijn moeder hem een beetje op, net zooals ze dat met vaders kussen deed, toen vader vreeselijk verkouden was en in bed moest blijven. Over verkouden gesproken. Ik weet nu ook al wat dat is. Op het moment ,,heeft Babbetje het in haar keeltje'', zooals moeder trouw verslag uitbracht aan haar (beste) vriendin. En om de woorden van mijn moeder te staven, probeer ik een keel op te zetten, hetgeen ietwat schor klinkt. En omdat het zoo schor klinkt, ben ik verkouden en heb ik ,,het in mijn keel''. Wàt ik nu precies in mijn keel heb, daarachter ben ik nog niet gekomen. Maar dat ontdek ik nog wel hoor. Je moet alleen als baby — en vooral als Babbetje — een beetje geduld hebben!

MOEDERSCHOOL DER N.S.V.O. IN AMSTERDAM

De reeks van Moederscholen der N.S.V.O. vindt haar voortgang. Nu ook in de hoofdstad. Op 10 October j.l. vond de feestelijke opening van deze Moederschool plaats.

Wij brengen U hier eenige foto's van:

1. *Het mooie, aan de Paulus Potterstraat gelegen huis;*
2. *Een gezellig hoekje in een even gezellig ingerichte kamer.*
3. *De theoretische les.*
4. *Ook voor de kinderen der lesnemende moeders is gezorgd. Hier is de „kinderkamer", waar de kleinen onder toezicht gedurende de lesuren verblijf houden.*

Foto's: Fotodienst N.S.B.-Cino

Verslag N.S.V.O. Jongerenkamp te Roden.

Van 5—12 Sept. hield de N.S.V.O. jongerenafdeeling een ontspanningskamp in het schitterend gelegen kamphuis te Steenbergen bij Roden onder de uitstekende leiding van kam.ske Beekes, de landelijke sportleidster der N.S.V.O.
Het grootste deel der deelneemsters was van het platteland afkomstig.
Zaterdag 5 Sept. werden de deelneemsters door kam.ske Bakker—Braamse uit Groningen verwelkomd. De Burgemeester van Roden was met zijn vrouw bij deze opening aanwezig.
Na het twaalfuurtje werden de slaapplaatsen, bestaande uit stroozakken, klaargemaakt. De eerste nacht op stroo slapen valt niet mee, maar al heel gauw was men daaraan gewend.
Om half zeven werd het corvée gewekt en om 7 uur de anderen.
Dan volgde een kwartier van flinke gymnastiek, zoodat stijf geworden ledematen weer lenig werden.
Na de ochtendgymnastiek werd onze fiere N.S.V.O.-vlag onder het zingen van een lied geheschen.
Het ontbijt liet zich vanzelfsprekend goed smaken.
Van 9—10 uur werd er gezamenlijk, onder vroolijk gezang groente schoongemaakt en werden de piepers gejast.
Van 10—11 uur werden de stemmen geschoold. Dank zij een kameraadske uit Lutjegast vormde de zangles iederen dag weer een aangenaam uurtje.
Geregeld kwam een hoofdkwartierfunctionaris over verschillende onderwerpen spreken.
Na de lezingen werd er gegeten. Bij de herinnering hieraan willen we even onzen kok, bijgenaamd „kokkie", roemen. Op meesterlijke wijze wist hij de gerechten op tafel te brengen.
Na het eten volgde een uurtje van diepe rust, daarna sport, zang en wandelen.
De avond werd besteed aan zang en daar het kamphuis niet verduisterd kon worden, was het meestal om half tien bedtijd.
Het hoogtepunt was wel de kameraadschapsavond in het dorp Roden, welke door verschillende kameraden en kameraadskes uit Groningen en uit de omgeving werd bezocht.
Het kamp heeft een groote kameraadschap tusschen stad en platteland gebracht. We hebben elkaar leeren kennen en waardeeren, ondanks verschillende opvattingen.

Zoeterwoude/Leiderdorp.

Op Donderdag 10 Sept. j.l. maakte de groep N.S.V.O. Zoeterwoude/Leiderdorp een uitstapje naar onze hoofdstad. Deze dag werd doorgebracht met een wandeling door het centrum van Amsterdam tot het Rembrandtplein, waar een kopje koffie werd gebruikt. 's Middags werd een revue bezocht en daarna gezamenlijk de maaltijd genuttigd. Ook het rad van avontuur voor Winterhulp op den Dam werd niet vergeten, zoodat onze kameraadskes hun „speelzucht" konden ophalen.
Het was een zeer gezellige dag; de stemming was uitstekend en in den trein, die de kameraadskes om 8 uur huiswaarts voerde, werden spontaan eenige strijdliederen gezongen.

„Nieuwe Waterweg".

Voor den Kring „Nieuwe Waterweg" der N.S.V.O. te Schiedam hield op 29 September kam.ske Schreuder weer een van haar gezellige, leerzame lezingen. Haar onderwerp was ontleend aan de brochure van de N.S.V.O. en luidde: „De vrouw, die nadenkt".
Voor de vrouwen, die al lid van de N.S.B. zijn, is het niet zoo moeilijk toe te treden tot de N.S.V.O., omdat zij wel weten, dat men ook bij de N.S.V.O. er niet mee klaar is, als de contributie is betaald.
De vrouwen, die buiten de N.S.B. staan, moeten echter nadenken vóór ze bij de N.S.V.O. komen. Nadenken, of zij zich geheel in willen zetten, of zij bereid zijn anderen te dienen. Er wordt op haar gelet. Dit is een verschil met vroeger. Toen dachten onze politieke leiders voor ons en zeiden: „alles komt in orde" en onze geestelijke leiders predikten „tevredenheid".
Een groot gezin is een zegen, niet alleen voor ons zelf, maar ook voor het Vaderland. Als wij beginnen onzen kinderen gehoorzaamheid te leeren, dan hebben we ook geen „last" van een groot gezin. Wel kunnen we veel hulp gebruiken, doch hier zal de Arbeidsdienst in de toekomst voor zorgen.
Verder wees kam.ske Schreuder nog op de gevaren van dezen tijd, belichaamd in de woorden: Zwarte handel.
Laten wij vrouwen nadenken en er niet aan meedoen, want daardoor doen wij anderen tekort.
Tot slot moesten wij vrouwen van de N.S.V.O., als wij 's avonds in ons frissche bed stapten eens nadenken over de Frontstrijders; hoe zij vele dingen, die voor ons onmisbaar lijken, moeten missen. Laten wij door ons medeleven hun wat vergoeden. Ja, laten wij nadenken in àlle opzichten.

Wateringen.

Woensdag 30 September j.l. waren de kameraadskes van Kring Westland bijeen. Ook de Districtsleidster, kam.ske v. d. Water—Hols, en de kringleidster van Delfland, kam.ske De Liefde—Jonkers, was aanwezig.
Kam.ske De Liefde pleitte voor een prettige samenwerking van kring Westland in het verband van kring Delfland. Vervolgens besprak spr. het vele werk dat verricht moet worden en waardoor het gezinsleven wel eens te lijden heeft. Zij gaf den raad om de uren dat men in het gezin tezamen is, ook zoo gezellig mogelijk te maken.
Nu als districtleidster van Zuid-Holland

sprekende, verzekerde kam.ske Van de Water, dat zij den tijd, dat zij als kameraadske onder de kameraadskes verkeerde, heel prettig gevonden had. Gezamenlijke uitstapjes verstevigt het contact van het district onderling. Kam.ske Van de Water haalde ook nog het rooken door vrouwen aan en noemde het in oorlogstijd onverantwoordelijk, daar zooveel soldaten, die hun leven wagen, op die manier weer minder het genot van een cigaret kennen, wat voor hen in de hel van het front, toch heel wat meer beteekent, dan voor een vrouw.

Winterswijk.

16 September j.l. hield de N.S.V.O. in het Kronenhuis een bijeenkomst.
De kringleidster opende met een welkomstwoord en eenige mededeelingen, waarna kam.ske Augmayer—Rikkels sprak over het werk der N.S.V.O.
Vóór de rustpoos behandelde spreekster uitvoerig de grondslagen, waarop ons vrouwenwerk steunt, n.l. het dienen van onze volksgenooten, ook wanneer het moeilijk valt en het een onbegonnen werk lijkt. „Dan toch doorzetten en niet ophouden, voor we het ons gestelde doel bereikt hebben!"
Na de rustpoos gaf de spreekster een duidelijke uiteenzetting van het eigenlijke werk van de verschillende afdeelingen der N.S.V.O.
De Winterswijksche kameraadskes hebben kunnen hooren op welke terreinen de N.S.V.O. werkt en wat daar door reeds bereikt is.
Er blijven echter nog bergen werk te verzetten.
Hieraan mee te werken naar onze beste krachten, is onze taak voor de eerstkomende tijden.

N.S.V.O.-avond te Almelo.

27 Augustus jl. werd er een N.S.V.O.-bijeenkomst gehouden in café de Boer. Er was een behoorlijke opkomst van leden.
De nieuw benoemde kringleidster voor Twenthe, kameraadske De Vries, opende de vergadering. Zij heette de aanwezigen hartelijk welkom en verheugde zich over de vele aanwezige N.S.V.O.-sters. Een grondige verandering is op til, want er moet een gezonde geest komen. Laten wij bedenken „Eendracht maakt macht" en daarom geen praatjes en afbrekende critiek, want dat leidt tot versplintering. Laten wij allen oprecht ons best doen een gezonden geest in onze afdeeling te brengen tot heil van de Beweging.
Daarna gaf kam.ske De Vries het woord aan kam.ske Eekhof, de spreekster van dezen avond, die het onderwerp „Voeding in dezen tijd" behandelde.
Dit onderwerp had onmiddellijk aller belangstelling, want de voeding is een der hoofdproblemen voor de huisvrouw in den tegenwoordigen tijd.
Spreekster bracht naar voren dat ook vooral de huiselijke omstandigheden van veel invloed kunnen zijn op gemakkelijker koken. Toch is het een noodzakelijkheid de huisvrouw te helpen bij het samenstellen van gezonde maaltijden. Daartoe is gesticht de afd. Volks- en Gezinshuishouding der N.S.V.O., die zich tot taak stelt voor te lichten op het gebied van voeding, kleeding, enz. Voeding op het eerste plan. Er zullen geregeld avonden gehouden worden in de verschillende afdeelingen der N.S.V.O. om practische dingen te bespreken, zoo mogelijk uit te voeren in een keuken, of behandeling met lantaarnplaatjes, enz. Spreekster zette voorts op duidelijke wijze uiteen het verband tusschen Staat en Gezin, tusschen volkshuishouding en gezinshuishouding. Wij mogen niet medewerken aan prijsopdrijving en zwarten handel hoe verleidelijk het ook is een rijken maaltijd te kunnen aanbieden. Voorbeelden toonden aan de nadeelen voor de geheele bevolking door het clandestien slachten en de voordeelen van b.v. het koken van aardappelen in de schil. Wij vrouwen kunnen veel doen om zoo weinig mogelijk nadeelen van de distributie te ondervinden, als wij allen maar een open oog hebben voor nieuwe dingen. Wij moeten niet alleen over ons gezin, maar feitelijk over ons geheele volk een beetje moederen. Zorgen, dat de stemming over het algemeen zoo hoog mogelijk blijft en overal de lichtpuntjes zoeken.

MEDEDEELINGEN VAN HET HOOFDKWARTIER

Met ingang van 15 September werd benoemd tot waarnemend districtsleidster van het District 's-Gravenhage:
kam.ske P. Staverman—Kaper
stamboeknummer: 39388
Adres: Paul Gabriëlstraat 136, Den Haag.

De leidster verleende met ingang van 1 October eervol ontslag als hoofd van Afd. III (Propaganda) aan
kam.ske J. Jansen—Van Balen
Stamboeknummer: 94601
Adres: Kruislaan 210, Amsterdam
wegens benoeming in een andere functie.

Met ingang van dienzelfden datum werd kam.ske J. Jansen—Van Balen benoemd tot:
hoofd van Afdeeling IV (Vorming)
en benoemde de leidster tot
hoofd van Afdeeling III (Propaganda)
kam.ske M. A. M. L. Clarijs
Stamboeknummer: 158175
Adres: Adriaan van Mathenesselaan 36, Rotterdam.

Maandag 2 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Nederlandsche Kleederdrachten, III: „Twente en Brabant".*

Dinsdag 3 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Vrouwenmozaiek: „Verdere wederwaardigheden van Moeder en Els".*

Woensdag 4 November:

9.15— 9.30 *Gesprekken tusschen Moeder en Dokter,* door Dr. E. G. van 't Hoog, 8ste gesprek.
15.30—15.45 *Van Vrouw tot Vrouw.* I. Hartekreet van J. Jansen—Van Balen.

Donderdag 5 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Hoorspel: Gesprekken tusschen Man en Vrouw,* door Jan van Rheenen.

Vrijdag 6 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *Cursus Kinderkleeding,* door Mevr. M. Olff—Van Boven. 8ste Les.

Zaterdag 7 November:

9.15— 9.30 *Kookles,* door F. J. G. v. d. Kroft.

Maandag 9 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Cultureele uitzending.*

Dinsdag 10 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Vrouwenmozaiek: Verdere wederwaardigheden van Moeder en Els.*

Woensdag 11 November:

9.15— 9.30 *Gesprekken tusschen Moeder en Dokter,* door Dr. E. G. van 't Hoog, 9de gesprek.
15.30—15.45 *Van Vrouw tot Vrouw,* door J. Jansen—Van Balen. II.

Donderdag 12 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Hoorspel: Gesprekken tusschen Man en Vrouw,* door Jan van Rheenen. V. *Baby moet bijvoeding hebben.*

Vrijdag 13 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *Cursus Kinderkleeding, 9de Les,* door M. Olff—Van Boven.

Zaterdag 14 November:

9.15— 9.30 *Friesche Streekdag.*

Maandag 16 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Cultureel praatje.*

Dinsdag 17 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Vrouwenmozaiek: Verdere wederwaardigheden van Moeder en Els.*

Woensdag 18 November:

9.15— 9.30 *Gesprekken tusschen Moeder en Dokter,* door Dr. E. G. van 't Hoog, 10de gesprek.
15.30—15.45 *Van Vrouw tot Vrouw,* door J. Jansen—Van Balen. III.

Donderdag 19 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Ons Wiegekind in de wintermaanden.*

Vrijdag 20 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *Cursus Kinderkleeding,* door M. Olff —Van Boven. 10de Les.

Zaterdag 21 November:

9.15— 9.30 *Kookles,* door F. J. G. v. d. Kroft.

Maandag 23 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Cultureel praatje.*

Dinsdag 24 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Vrouwenmozaiek: Verdere wederwaardigheden van Moeder en Els.*

Woensdag 25 November:

9.15— 9.20 *Gesprekken tusschen Moeder en Dokter,* door Dr. E. G. van 't Hoog, 11de gesprek.
15.30—15.45 *Van Vrouw tot Vrouw,* door J. Jansen—Van Balen. IV.

Donderdag 26 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*

Vrijdag 27 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *Cursus Kinderkleeding,* 11de Les, door M. Olff—Van Boven.

Zaterdag 28 November:

9.15— 9.30 *Kookles,* door F. J. G. v. d. Kroft.

Maandag 30 November:

9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Cultureele uitzending.*

Hoofdredactrice: A. W. te Luij, den Haag (tevens verantwoordelijk voor de advertenties). Uitgave Nenasu, Utrecht
Druk van N.V. Drukkerij v.h. L. E. Bosch & Zn., Oude Gracht 172-176, Utrecht. K. 2350.